

Dansk Forfatterforening
Strandgade 6, st. 1401 København K.
Tlf.: 32 95 51 00
Telefontid: man-tors 10-12 og 13-15
Fredag lukket

København 6. marts 2017

Til beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen
Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Kære Troels Lund Poulsen,

Dette brev er en opfølgning på dit svar via Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering d. 7. februar 2017 på Dansk Forfatterforenings henvendelse vedr. fleksjob for kunstnere. Vi gør opmærksom på, at brevet dags dato er offentliggjort som ”åbent brev til beskæftigelsesministeren” på Dansk Forfatterforenings hjemmeside.

Vi er glade for, at du har taget dig tid til at svare, men det er vores oplevelse, at der desværre er tale om et standardsvar, da det ikke på nogen måde tager højde for forfattere og andre kunstners særlige position på arbejdsmarkedet, hvilket bl.a. fremgår af dette uddrag af dit svar:

Generelt kan vi fortælle, at når man ikke kan starte egen virksomhed som fleksjobber, så er det fordi det ville betyde, at det offentlige gav tilskud til at drive selvstændig virksomhed, og det ville være en form for skjult erhvervsstøtte. Det skyldes et grundlæggende princip om, at staten ikke yder økonomisk støtte til selvstændige virksomheder.

På et moderne arbejdsmarked er der mange love og regler, som burde justeres eller indføres for at gøre det nemmere at forsørge sig selv som freelancer eller løsarbejder. At lette vejen for kunstnere med kroniske sygdomme eller handicaps er kun ét tiltag, men man skal jo begynde et sted, og hvorfor ikke tage fat på en meget sårbar gruppe, som har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet?

Lovgivningen om fleksjob tillader p.t. ikke fleksjobbere at stifte en selvstændig virksomhed, og derfor kan det normalt ikke lade sig gøre for kronisk syge at leve som forfattere i fleksjob. En forfatter er jo ikke ansat eller modtager månedslønninger af nogen.

Men som ministerens svar viser, bliver en forfatters ”virksomhed” endnu en gang sammenlignet med en firkantet standardopfattelse af, hvad en virksomhed er. Vi ser for os Grundfos, Lego, eller bare en lille bagerbutik. En virksomhed, som kræver startkapital, særlige lokaler, inventar og ansatte, og som i bedste fald kan sælges videre med overskud.

Men denne sammenligning er ganske enkelt ikke relevant. En forfatter har ikke brug for andet udstyr end sin hjerne og en computer. Andre kunstnere bruger også deres kreative hjerner og hænder, samt en beskedent startinvestering i materialer. Hvad vi har til fælles som kunstnere er, at vores virksomhed ikke kan sælges videre og at det vi gør, ikke kan udføres af andre end os selv. Fordi kunst er en dybt personlig affære.

Eksemplet Louise Haiberg (artikel i Altinget 2. feb. 2017) viser tydeligt, at som reglerne er skruet sammen nu, diskrimineres forfattere groft. Louise tjente to-tre gange så meget som forfatter, som hun gjorde i sit dårligt lønnede job som blomsterbinder. Alligevel giver reglerne jobcentret ret til at afgøre, at det er forfatterskabet, som er en hobby. En aldeles meningsløs praksis, som minder mere om betonkommunisme end den omstillingsparathed, det moderne arbejdsmarked efterlyser.

Forfattere, som bliver ramt af kroniske sygdomme eller handicaps har ikke brug for erhvervsstøtte eller iværksætterstøtte. Vi har udelukkende brug for, at pengene (fleksjobbydelsen) følger personen og *ikke* et bestemt erhverv. Systemet bør tilgodese kunstnere, der er komme i den situation, at de ikke er raske nok til at forsørge sig selv som kunstnere på fuld tid, men samtidig heller ikke så syge, at de har opgivet kampen for retten til at arbejde inden for deres kunstneriske erhverv.

Danmark er midt i en omstillingsproces fra traditionelt lønarbejde mod flere og flere freelancere og alternative ansættelser, og vi har behov for, at politikerne følger med tiden i stedet at bremse os. Vi ønsker *ikke* opbevaring på kontanthjælp eller i ufaglærte jobs, når det er så meget bedre for os og samfundet at lade os fortsætte forfatterkarrieren.

Argumentet om konkurrenceforvridning holder ikke. Forfattere skriver unikke værker, og det hæmmer ikke en rask forfatters mulighed for at skrive nobelprisværket, at syge forfattere får samme mulighed. Det kan ikke være en liberal regerings opgave at holde forfattere tilbage, når deres kroniske sygdomme og handicaps ikke forhindrer dem i at skrive.

Dansk Forfatterforening anbefaler derfor nytænkning på området. Det kunne for eksempel foregå via en forsøgsordning, hvor kunstnere får mulighed for at etablere en mikrovirksomhed i form af en simpel mellemform mellem lønarbejde og selvstændighed med enklere regler, hvor man tager hensyn til, at kunstnere ganske vist arbejder selvstændigt, men ikke ejer nogen virksomhed i traditionel forstand.

Vi ønsker ikke bedre vilkår eller højere støtte end nogen som helst anden fleksjobber. Vi ønsker bare mulighed for det samme frie erhvervsvalg, som raske danskere tager for givet.

Venlig hilsen,

Dorte Hummelshøj Jakobsen
Forfatter og redaktør i fleksjob

Jakob Vedelsby
Formand for Dansk Forfatterforening